1961
ଫେବୃଆରୀ 16

ମହାରୁଦ୍ରପ୍ପା ଦାନପ୍ପା କେସରପ୍ପାନବର

ବନାମ

ମହୀଶୂର ରାଜ୍ୟ

(କେ. ସୁବ୍ବା ରାଓ ଏବଂ ରଘୁବର ଦୟାଲ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ)

ପୌରପାଳିକା -ପରିଚାଳନା କମିଟିର ଅଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପୁନରାବୃତ୍ତକ ଶୁଳ୍କର ଦେୟ ପାଇଁ ଆଦେଶ ପାଇଁ କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ - ଯଦି ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ-ଦୁର୍ନୀତି ନିବାରଣ ଅଧିନୀୟମ 1947, (1947 ର ଅଧିନିୟମ II), ଧାରା 2, ଧାରା 5 (2) ଭାରତୀୟ ପିଙ୍ଗଳ ସଂହିତା, (1860ର ଅଧିନିୟମ 45), ଧାରା 21, ଖଣ୍ଡ 10,-ବମ୍ବେ ଜିଲ୍ଲା ପୌରପାଳିକା ଅଧିନିୟମ 1901 (Bom. 1901ର III), r. 68 ।

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ଉଠୁଥିବା ପ୍ରଶ୍ନ ଥିଲା ଯେ କୌଣସି ପୌରପାଳିକାର ପରିଚାଳନା କମିଟିର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ, ଯିଏ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପୁନରାବୃତ୍ତକ ଶୁଳ୍କ ପାଇଁ ଚିଠା ପଇଠ କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଇପାରିବେ, ସେ ଭାରତୀୟ ପିଙ୍ଗଳ ସଂହିତାର ଧାରା 21ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ "ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ" କି?

ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଗଲା ଯେ, ସ୍ଥିର ପୁନରାବୃତ୍ତକ ଶୁଳ୍କ, ଯେପରିକି ଦେୟ ଚିଠା, ପ୍ରଦାନ କରିବାର କ୍ଷମତା, ଆବଶ୍ୟକ ସମୟରେ ଏପରି କରିବା ପାଇଁ ଅଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କ ଉପରେ ଏକ "କର୍ତ୍ତବ୍ୟ" ଲାଗୁ କରିଥିଲା କାରଣ ସେହି ପୁନରାବୃତ୍ତକ ଶୁଳ୍କ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ହକଦାର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଲାଭ ପାଇଁ ଅଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କ ଉପରେ କ୍ଷମତା ନ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଜୁଲିୟସ୍ ବନାମ ଲର୍ଡ ବିଶପ୍ ଅଫ୍ ଅକ୍ସଫୋର୍ଡ, (1880) 5 ଆପ୍। କାସ୍। 214, ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଭାରତୀୟ ପିଙ୍ଗଳ ସଂହିତାର ଧାରା 21 ଖଣ୍ଡ 10 କେବଳ ଏହା ଆବଶ୍ୟକ କରେ ଯେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସମ୍ପତ୍ତି ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟକ୍ତିର "କର୍ତ୍ତବ୍ୟ" ରହିବା ଉଚିତ ଏବଂ କେବଳ ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ସୀମିତ ନୁହେଁ ଯେଉଁଠାରେ ସମ୍ପତ୍ତି ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାର ସେହି କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗ ଉପରେ କୌଣସି କଟକଣା ନାହିଁ ।

1961
ମହାରୁଦ୍ରପ୍ପା ଦନାପ୍ପା
କେଶରପ୍ପାନବର
ବନାମ
ମହୀଶୂର ରାଜ୍ୟ
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ରଘୁବର
ଦୟାଲ

କେତେକ ପରିସ୍ଥିତିରେ ପୌରପାଳିକାର ଅର୍ଥ ପ୍ରଦାନ ଏବଂ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେବା ଅଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ସେ ଜଣେ "ସାଧାରଣ ସେବକ" ଥିଲେ ।

ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲ ଅଧିକରିତା: ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 154/1959 ।

ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 168/1956 ରେ ମହୀଶୂର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟର 1959 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ 27ର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଅପିଲ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ *ଏସ୍. ଏନ୍. ଆଣ୍ଡଲେ, ଜେ. ବି. ଦାଦାଚାଞ୍ଜି, ରାମେଶ୍ୱର ନାଥ ଏବଂ ରବିନ୍ଦର ନାରାୟଣ ।*

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ତରଫରୁ *ଆର୍. ଗୋପାଳକ୍ରିଷ୍ଣନ ଏବଂ ଟି. ଏମ୍. ସେନ୍* ।

1961 ଫେବୃଆରୀ 16 ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ରଘୁବର ଦୟାଲ -ଏହା ବାଙ୍ଗାଲୋରର ମହୀଶୂର ହାଇକୋର୍ଟର ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏକ ଅପିଲ, ଯାହା ଦୁର୍ନୀତି ନିବାରଣ ଅଧିନିୟମ, 1947 (1947 ର ଅଧିନିୟମ II) ର ଧାରା 5 (2) ଅନୁଯାୟୀ ଧାରୱାରର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବିଚାରପତି ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଅବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥାଏ ।

ଅପିଲକାରୀ ଜଣେ ପୌରପାଳିକା କାଉନସିଲର ଏବଂ ନୌସେନା-ଗୁଣ୍ଡ ପୌରପାଳିକାର ପରିଚାଳନା କମିଟିର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଥିବା ସମୟରେ ଏହି ଅପରାଧ କରିଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଛି । ଏହି ଅପିଲରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଅପିଲକାରୀ ଦୁର୍ନୀତି ନିବାରଣ ଅଧିନିୟମ 2 ଦ୍ୱାରା ବିବେଚିତ ଜଣେ 'ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ' ଥିଲେ କି? ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି ଯେ ସେ ଏପରି ଜଣେ 'ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ' ନଥିଲେ । ଦୁର୍ନୀତି ନିବାରଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 2 ରେ କୁହାଯାଇଛି: "ଏହି ଅଧିନିୟମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ, 'ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ' ଅର୍ଥ ଭାରତୀୟ ପିଙ୍ଗଳ ସଂହିତା ଧାରା 21 ରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଥିବା ଜଣେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ । ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତାର ଧାରା 21 'ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ' ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ଆସୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ପରିଭାଷିତ କରେ ଏବଂ ଏହାର ଦଶମ ଖଣ୍ଡ କୁହେ:

"ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଧିକାରୀ ଯାହାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି, ଏପରି ଅଧିକାରୀ ଭାବରେ, କୌଣସି ସମ୍ପତ୍ତି ନେବା, ଗ୍ରହଣ କରିବା, ରଖିବା କିମ୍ବା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବା, କୌଣସି ସର୍ଭେ କିମ୍ବା ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିବା

କିମ୍ବା କୌଣସି ଗ୍ରାମ, ସହର କିମ୍ବା ଜିଲ୍ଲାର ଯେକୌଣସି ଧର୍ମନିରପେକ୍ଷ ସାଧାରଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ କୌଣସି ଦର କିମ୍ବା କର ଆଦାୟ କରିବା, କିମ୍ବା କୌଣସି ଗ୍ରାମ, ସହର କିମ୍ବା ଜିଲ୍ଲାର ଲୋକଙ୍କ ଅଧିକାର ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଦଲିଲ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା, ପ୍ରମାଣିତ କରିବା କିମ୍ବା ରଖିବା ।"

ବମ୍ବେ ଜିଲ୍ଲା ପୌରପାଳିକା ଅଧିନିୟମ, 1901 (1901 ର ବମ୍ବେ ଅଧିନିୟମ III) ଅଧୀନରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ନିୟମ 68 ଏବଂ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ୱୀକାର୍ଯ୍ୟ ଭାବରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ: ଏଥିରେ ଲେଖା ଅଛି:

"କମିଟି ଚିଠା ପାରିତ କରିବା ପରେ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ କମିଟିର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ କମିଟି ତରଫରୁ ଦେୟ ଆଦେଶରେ ସ୍ୱାକ୍ଷର କରିବେ ଏବଂ କମିଟି ପାରିତ ହେବାର ଆଶାରେ ଦେୟ ଚିଠା ପରି ସ୍ଥିର ପୁନରାବୃତ୍ତକ ଶୁଳ୍କ ପାଇଁ ଚିଠା ପୈଠ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇପାରନ୍ତି ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଥିଲେ ଯେ ପରିଚାଳନା କମିଟିର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଭାବେ ଅପିଲକାରୀ ପୌରପାଳିକାର ଅର୍ଥ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିପାରିବେ, କାରଣ ସେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପୁନରାବୃତ୍ତକ ଶୁଳ୍କ ପାଇଁ ଚିଠା ପଇଠ ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଇପାରିବେ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ସେ ଭାରତୀୟ ପିଙ୍ଗଳ ସଂହିତାର ଧାରା 21ର ଦଶମ ଖଣ୍ଡରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଥିବା 'ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ' ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଆସିଛନ୍ତି ।

ଏହି ମତ ବିରୋଧରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଯେଉଁ ଏକମାତ୍ର ସମାଲୋଚନା କରିଛନ୍ତି ତାହା ହେଉଛି ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ 'କର୍ତ୍ତବ୍ୟ' ଏବଂ 'କ୍ଷମତା' ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ନାହାଁନ୍ତି ଏବଂ ସେହି ନିୟମ 68 ଅଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କୁ ଦେୟ ଆଦେଶ ଦେବାକୁ କ୍ଷମତା ଆଦେଶ କରେ ଏବଂ ଦେୟ ଆଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଉପରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଲାଗୁ କରେ ନାହିଁ । ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଦେୟ ଚିଠା ପରି ସ୍ଥିର ପୁନରାବୃତ୍ତକ ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନ କରିବାର କ୍ଷମତା ଅଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କ ଉପରେ ଏକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଲାଗୁ କରେ ଯେତେବେଳେ ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ ଯେହେତୁ ସେହି ପୁନରାବୃତ୍ତକ ଶୁଳ୍କ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ହକଦାର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଲାଭ ପାଇଁ ଅଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କ ଉପରେ କ୍ଷମତା ନ୍ୟସ୍ତ |

*ଜୁଲିୟସ୍ ବନାମ ଲର୍ଡ ବିଶପ୍ ଅଫ୍ ଅକ୍ସଫୋର୍ଡ*ରେ([1]) ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯାହା କୁହାଯାଇଥିଲା ତାହା ଏଠାରେ ଉପଯୋଗୀ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇପାରେ | ଲର୍ଡ ଚାନସେଲର ଆର୍ଲ କେୟାର୍ନ୍ସ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆଇନରେ 'ଏହା ଆଇନ ସମ୍ମତ ହେବ' ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ଉପରେ ରଖାଯିବାକୁ ଥିବା ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହିଛନ୍ତି:

[1] (1880) 5 App. Cas. 214,222

1961
ମହାରୁଦ୍ରପ୍ପା ଦନାପ୍ପା କେଶରପ୍ପାନବର
ବନାମ
ମହୀଶୁର ରାଜ୍ୟ
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ରଘୁବର ଦୟାଲ

"'ଏହା ଆଇନ ସମ୍ମତ ହେବ "ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱନ୍ଦପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ । ସେଗୁଡ଼ିକ ସରଳ ଏବଂ ଦ୍ୱନ୍ଦହୀନ । ଏହି ଶବ୍ଦଗୁଡିକ କେବଳ ସେହି କଥାକୁ ଆଇନଗତ ଏବଂ ସମ୍ଭବ କରିଥାଏ ଯାହା ଅନ୍ୟଥା କରିବାର କୌଣସି ଅଧିକାର କିମ୍ବା କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ନଥାନ୍ତା । ସେମାନେ ଏକ ସାମର୍ଥ୍ୟ କିମ୍ବା କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜେ ଏକ ସାମର୍ଥ୍ୟ କିମ୍ବା କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିବା ବ୍ୟତୀତ ଅଧିକ କରନ୍ତି ନାହିଁ | କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ଦିଆଯାଇଛି, ଯେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହା କରିବାକୁ ହେବ, ଯେଉଁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏହା କରିବାକୁ ହେବ, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନାମରେ କିଛି ହୋଇପାରେ, ଯାହାଙ୍କ ଲାଭ ପାଇଁ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବ, ଯାହା ଏକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସହିତ କ୍ଷମତାକୁ ଯୋଡ଼ି ପାରିବ, ଏବଂ ଯାହାକୁ କ୍ଷମତା ଦିଆଯାଇଛି, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ପରିଣତ କରିବ, ଯେତେବେଳେ ଏପରି କରିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଏ, ସେହି କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗ କରିବା |

ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ପୌରପାଳିକାର ସେବା କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଦରମା କିମ୍ବା ଟଙ୍କା ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଅଧିକାର ପାଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଲାଭ ପାଇଁ ଉପରୋକ୍ତ କ୍ଷମତା ଅଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଏପରି ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇପାରେ ଯେତେବେଳେ ଦେୟରେ କୌଣସି ବିଳମ୍ବ ହୁଏ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିକୂଳ ଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ କରିପାରେ | ମାସର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ଦରମା ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ, ଏବଂ ଦେୟର ଶୀଘ୍ର ପରିଶୋଧ ପାଇଁ ଏକ ତାରିଖରେ କମିଟିର ବୈଠକ ସ୍ଥିର କରିବା ସୁବିଧାଜନକ ହୋଇନପାରେ । ପୂର୍ବରୁ ସ୍ଥିର ହୋଇଥିବା ଏକ ବୈଠକ କୋରମ୍ ଅଭାବରୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖିବାକୁ ପଡ଼ିପାରେ | ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଦରମା ଚିଠା ପାରିତ କରିବା ଏକ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ବିଷୟ ଏବଂ ତେଣୁ ନିୟମ ପରିଚାଳନା କମିଟିର ଅଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କୁ କମିଟି ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁରି ଆଶା କରି ଚିଠା ପୈଠ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେବାକୁ କ୍ଷମତା ଦେଇଥାଏ । ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଏହି କ୍ଷମତାକୁ ସ୍ୱେଚ୍ଛାରେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଲାଭ ପାଇଁ କିମ୍ବା ଯେତେବେଳେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏହାକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରନ୍ତି ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବେ | ଅଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କ ଏହି କ୍ଷମତା କେବଳ ସ୍ଥିର ପୁନରାବୃତ୍ତି ଶୁଳ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଏବଂ କମିଟି ଦ୍ୱାରା ସେହି ଶୁଳ୍କ ପାଇଁ ଚିଠା ପାରିତ କରିବାର ଆଶାରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବା ଏହି ପ୍ରଶ୍ନକୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ପ୍ରଭାବିତ କରେ ନାହିଁ । ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତାର ଧାରା 21ର ଖଣ୍ଡ 10 କେବଳ ଏହା ଆବଶ୍ୟକ କରେ ଯେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସମ୍ପତ୍ତି ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବା ବ୍ୟକ୍ତିର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେବା ଉଚିତ । ଏହା କେବଳ ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ସୀମିତ ନୁହେଁ ଯେଉଁଠାରେ ସମ୍ପତ୍ତି ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାର ସେହି କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗ ଉପରେ କୌଣସି ସୀମା ନାହିଁ । ଦେୟ ଆଦେଶ ଦେବା ଏବଂ କେତେକ ପରିସ୍ଥିତିରେ ପୌରପାଳିକାର ଅର୍ଥ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବା ଅଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ତେଣୁ ଆମେ ବିଚାର କରୁ ଯେ ଅଭିଯୋଗ

କରାଯାଇଥିବା ଅପରାଧ ସଂଘଟିତ ହେବା ସମୟରେ ଅପିଲକାରୀ ଜଣେ 'ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ' ଥିଲେ ।

ଆମର ମତକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆମେ ବମ୍ବେ ଜିଲ୍ଲା ପୌରପରିଷଦ ଅଧିନିୟମ 45ର ପ୍ରଭାବ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରୁନାହୁଁ, ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୌରପରିଷଦ କାଉନସିଲର ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା 21ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ବୋଲି ବିବେଚିତ ହେବେ, କିମ୍ବା ଅପିଲକାରୀ, ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତାର 21 ଅନୁସାରେ କେବଳ ପୌରପରିଷଦ କାଉନସିଲର ଭାବରେ, 'ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ' ର ସଂଜ୍ଞା ମଧ୍ୟରେ ଆସନ୍ତି କି ନାହିଁ । ଏହି ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟ ବିଚାରକୁ ନେଇନଥିଲେ । ତେଣୁ ଆମେ ଏହି ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରୁଛୁ ।

ଅପିଲ ଖାରଜ ହେଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

 କ୍ରିଷ୍ଣା ଦାଶ
ଅନୁବାଦିକା
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।